

Duhovna misel 21. februar

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Božje sanje

Cerkev nas vabi, da se pripravimo na praznovanje pomembnega praznika velike noči. To je poseben čas, da se spomnimo daru svojega krsta, ko smo postali Božji otroci. Cerkev nas vabi, da oživimo ta poklonjeni dar in ga ne pustimo pozabo, da je nek spomin iz preteklosti. *»Postni čas je pravi trenutek, da obnovimo veselje in upanje, ki nastaneta, kadar se čutimo kot ljubljeni otroci Očeta. Ta Oče, ki nas čaka, da bi nam odvzel utrujenosti, apatičnosti, brezupnosti ter nas oblekel v dostojanstvo, ga samo pravi oče in prava mati lahko dasta svojim otrokom obleke, ki se porajajo iz nežnosti in ljubezni.«*

»Naš Oče je Oče velike družine, je Oče naš.« Vé, kaj pomeni ljubezen, a ne zna rojevati in ustvarjati *»edincev«*. Je Bog, ki je družina, bratstvo, razlomljeni in razdeljeni kruh. Je Bog Oče, torej *»Oče naš«*, ne *»oče moj«* in *»očim vaš«*.

V vsakem od nas so ugnezdene in živijo tiste sanje Boga, ki jih obhajamo vsako veliko noč, pri vsaki evharistiji: da smo otroci.

Postni čas je čas spreobrnjenja, kajti imam vsakodnevno izkušnjo, kako so sanje vedno ogrožene s strani *»očeta laži«*, ki hoče ločiti, ko ustvarja razdeljeno in konfliktno družbo; družbo nekaterih in za nekatere. *»Koliko krat izkusimo v svojem medsebojnem svoji družini, v družinah prijateljev ali sosedov, bolečino, ki nastane zato, ker ni priznana tisto dostojanstvo, ki ga vsi nosimo v sebi. Koliko krat smo morali jokati in se kesati, ker smo se zavedli, da nismo priznali tega dostojanstva v drugih. Koliko krat – in to je bolečino – smo slepi in neobčutljivi pred manjkajočim priznanjem svojega dostojanstva in dostojanstva drugih.«*

